విజయదశమి మరో మూడు రోజు లుందనగా సుజాత—భర్త శేఖర్‌తోను, రెండేళ్ళ కూతురుతోను పుట్టింటికి జేరుకుంది. పండగ భోజనం ఎక్కువ అవటం వల్ల, దానికి ప్రయాణపు బడలిక తోడవటం వల్ల సుజాత, శేఖర్ పక్కల మీదకు జేరారు. చిన్న కునుకు పట్టే సరికల్లా వీథిలో ముష్టివాడు కేకలు మొదలు పెట్టాడు. తల్లి సుశీలమ్మ వాడి సంగతి చూసుకుంటుందని బద్ధకంగా పడుకుంది సుజాత. అయితే, సుశీలమ్మ కూడా అప్పుడే పని పూర్తి చేసుకుని నడుము వాల్చింది. ముష్టివాడు గొంతుకొ పెంచి, "తల్లిచావు పిల్ల, తల్లీ! పండగపూట పసిపిల్ల కడుపు మాడుతోంది, తల్లీ! బూరె ముక్కలు వద్దు, ఓ ముద్ద అన్నం చాలు, తల్లీ!" అంటూ అరుస్తున్నాడు. సుజాత లేచి వీథిలోకి వెళ్ళి చూసింది. ఓ గడ్డాల మనిషి ఓ రెండేళ్ళ పిల్ల నెత్తుకుని జాలి గొలిపేలా నిలబడి ఉన్నాడు. తన కూతురంతే వయస్సు గల ఆ పిల్లని చూశాక సుజాత నిలబడలేక పళ్ళెం నిండా పప్పూ, అన్నం, కూర పెట్టుకుని వచ్చి ఆ ముష్టి వాడి అల్యూమినియం గిన్నెలో పడేసింది. ముష్టివాడు సుజాతను దీవించి వెళ్ళిపోయాడు.

ఖాళీ పళ్ళెం, పుచ్చుకుని వీథిలో అల్లాగే నిలబడి సుజాత ఆలోచనలో పడ్డది. విజయ్ అన్నయ్య భార్య పోయి ఆరు నెలలు అయింది. అప్పుడు వద్దామంటే తనకి కుదర్లేదు. ఇప్పు డెల్లా ఉన్నాడో? భార్య పోగానే ఓ నెల రోజుల పాటు మతిలేని వాడిలా ఆఫీసుకి కూడా వెళ్ళకుండా తిరిగాడుట. పిల్లల్నా నెల రోజులు అమ్మే కనిపెట్టి ఉందిట. గడ్డం కూడా పెంచాడుట. గడ్డంతో విజయ్‌ని ఊహించుకుంటుంటే చాలా బాధగా ఉంది అనుకుంది—'ఈ వేళ సాయంత్రం పిలు చేసుకుని వెళ్ళి విజయ్‌ని చూసిరావాలి' అని నిశ్చయించుకుని లోపలికి వెళ్ళింది.

విజయ్‌ని వెళ్ళి చూసి రావాలి అనుకున్నాక సుజాతకి మరి నిద్ర పట్టలేదు. శేఖర్ నిద్ర లేచేవరకు ఆగి, అతనితో— "విజయ్ అన్నయ్య ఇంటికి వెళదామండీ!" అంది. శేఖర్ సరే నన్నాడు.

"అయితే, అమ్మని కాఫీ పెట్టమంటాను. తాగేసి బయలుదేరదాం" అని తొందరపడటం మొదలు పెట్టింది.

"లేడికి లేచిందే ప్రయాణం అని సామెత. మనం వెళ్ళినా, విజయ్ ఆఫీసు నుంచి రావద్దూ? ఆరు గంటలకి వెళదాం" అని శేఖర్ మృదువుగా మందలించాడు.

సుజాత ఓ గంటసేపు కాలు కాలిన పిల్లిలా తిరిగి ఆ తరవాత ఏం చీర కట్టుకోవాలా అని తర్జనభర్జన పడి ఆఖరికి తన పెళ్ళికి విజయ్ కొన్న చీర కట్టుకుని తయారైంది. శేఖర్ దగ్గరకు వెళ్ళి, "మరి మీరు కూడా తయారవండీ" అని తొందర పెట్టింది. శేఖర్ సుజాత కేసి పరికించగా చూశాడు.

సుజాత ఇబ్బందిగా కదిలి, "విజయ్ నా కీ రంగు నప్పుతుందని బజారంతా నన్ను వెంట బెట్టుకొని గాలించి ఈ చీర నా పెళ్ళికి కొన్నాడు. ఇది నేను కట్టుకుంటే విజయ్ ఆనందిస్తాడని కట్టుకున్నాను. కాని, పరామర్శకి వెళుతూ ఈ చీర కట్టుకుని వెళితే ఏమన్నా అనుకుంటాడేమో! మార్చెయ్యనా పోనీ?" అని అడిగింది.

"విజయ్ భార్య పోయి ఆరు నెలలయింది, సుజాతా! పోయిన వాడున్నవిచారం పదో నాడుండదు ఎవరికీ. విచారంలో ఉన్నవాడు ఎవ రేం బట్టలు కట్టుకొని వచ్చారని చూడడు. విచారం బాగ్గా కనిపించేలా పెట్టుకునే ఆవసరం ఉండదు. ఇదంతా మనమ్సులో పెట్టుకోక బయలుదేరు" అన్నాడు శేఖర్.

"మీకు సెంటిమెంట్ సున్నా. మీరు నేను చచ్చిపోతే పదోరోజుకే మరిచిపోతారు — నాకు తెలుసు. కాని, మా విజయ్ అన్నయ్య మా వదిన ఎప్పుడైనా కాస్త జ్వరం వచ్చి లంఖణం పెడితే, తను కూడా అన్నం మానేసేవాడు" అంది ఎత్తిపొడుస్తూ. శేఖర్ జవాబు చెప్పలేదు.

సుజాతకి విజయ్ అంటే విపరీతమైన అభిమానమన్న విషయం శేఖర్‌కి తెలుసు. వాళ్ళిద్దరికీ ఎలాంటి చుట్టరికమూ లేదనికూడా తెలుసు. కొత్త పెళ్ళి కొడుకు శేఖర్‌కి సుజాత విజయ్‌ని "మా అన్నయ్య" అంటూ పరిచయం చేస్తే— "మీ అమ్మగారి వేపా, మీ నాన్నగారి వేపా?" అని శేఖర్ అడిగాడు. సుజాత పకాపకా నవ్వుతుంటే శేఖర్ చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. అది చూసి విజయ్ వాళ్ళ బంధుత్వం చెప్పాడు. ఇది జరిగి అయిదు సంవత్సరాలు జరిగినా, విజయ్ చెప్పిన విషయం, విధానం శేఖర్‌కి గుర్తున్నది.

"ఒక విధంగా చూస్తే నేను సుజాతకి తండ్రి వైపు బంధువునే—మా నాన్నగారు, వాళ్ళ నాన్నగారు మంచి స్నేహితులు కనక. మీ మామగారు ఫిజిక్స్ లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్న కాలేజీలోనే మా నాన్నగారు మేథమాటిక్స్ లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తూ ఉండేవారు. నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం, అంటే నాకు పెళ్ళయిన ఏడాదికి, మా నాన్నగారు ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చేసి ఆపైకి కాలేజీవాళ్ళ దగ్గరి నుంచి రావలసిన డబ్బు తీసుకొని నా కో చిన్న ఇల్లు కొని పెట్టారు. ఆ మరునటి నెల యాత్రలకని వెళ్ళిన మా నాన్నగారు తిరిగి రాలేదు. నాకు పదిహేను సంవత్సరాల వయస్సున్నప్పుడు మా అమ్మా, చెల్లెలూ రైలు ప్రమాదంలో చచ్చిపోయారు. మా నాన్నగారు తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోలేదు. అప్పుడు ఆయన వయస్సు నలభై. ఆ వయస్సు వాళ్ళు ఆ రోజుల్లో పెళ్ళి చేసుకోవడం ఉన్నదే కాని, ఆయన చేసుకోలేదు. ఆయన ఆ రోజుల్లోనే సన్యాసుల్లో కలిసిపోవలసింది. కాని, నా కో ఇల్లు—ఇల్లాలు ఏర్పడే వరకు ఉండి, తన ప్రాబ్లెమ్స్ అన్నీ సాల్వ్ చేసుకొని, తన బాధ్యతల శేషం మిగలకుండా చేసుకొని మరీ సన్యాసుల్లో కలిసిపోయారు. ఆయన ఉన్నంతకాలమైనా పోనీ మా ఇద్దరి మధ్యా మాట లున్నాయా అంటే అవీ లేవు. ఆయనెప్పుడూ ముభావంగా ఉండేవారు. అందుకే నే నెప్పుడు సుజాతా వాళ్ళింట్లో గడిపేవాడిని. నా కంటే పదేళ్ళు చిన్నదయిన సుజాత నాకు బాగా చేరువైంది. కొడుకుల్లేని ఆ దంపతులకి నేను కొడుకు నయ్యాను. సుజాతా వాళ్ళ అమ్మగారైన, సుశీలమ్మగారిని పిన్నీ అని పిలవటం అలవాటైంది. ఆవిడలో మా అమ్మనీ, సుజాతలో ఓ చెల్లెల్నీ చూసుకున్నాను. తెలియని వాళ్ళు సుశీలమ్మగారు నాకు స్వంత పిన్నేనని అనుకుంటారు. అందుకని ఒక విధంగా చూస్తే నేను సుజాతకి తల్లి వైపు బంధువుని" అంటూ ఉద్రేకంగా తన్ని తాను పరిచయం చేసుకున్నాడు విజయ్.

సుజాత, శేఖర్ వెళ్ళేసరికి విజయ్ ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. తాళం వేసుకుని బయటికి వెళ్ళారు. అక్కడ గదిలో దీపం వేసుకోకుండా చీకటిలో విజయ్ విచారంగా కూర్చుని ఉంటాడని, పిల్లలు బిక్కు బిక్కుమంటూ ఉంటారని, తను వెళ్ళి దీపం వేసి పిల్లల్ని చూసైనా నువ్వు మారాలి అంటూ విజయ్‌కి చెప్పవలసి వస్తుందని ఊహించుకున్న సుజాత ఆశ్చర్యపోయింది. నిరాశ పొందింది.

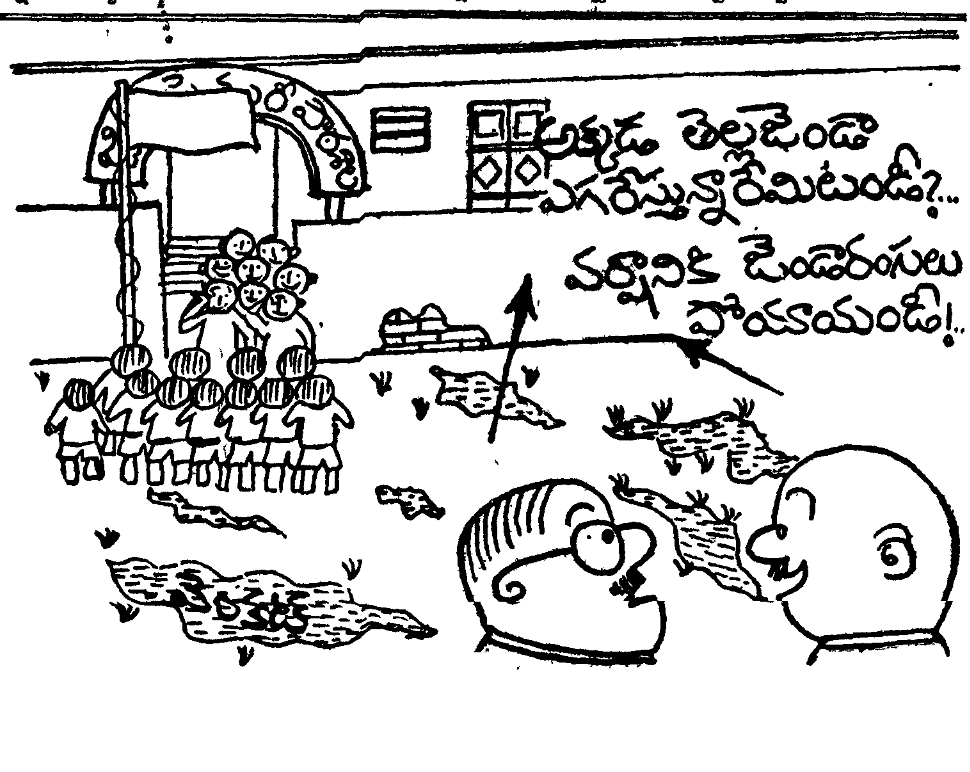

రెండో పెళ్ళి

-కవన శర్మ

కిటికీలోంచి కనిపిస్తున్న విజయ్ భార్య ఫోటోకి కనీసం ఓ వాడిన దండైనా లేదు!

"ఎక్కడికి వెళ్ళారో?" అంది సుజాత.

"పిల్లల్ని తీసుకుని ఏ సినిమాకో వెళ్ళుంటాడు మీ అన్నయ్య" అన్నాడు మామూలుగానే శేఖర్. కాని, అందులో వెటకారం కనిపించింది సుజాతకి.

"రేషన్లో ఏ పంచదారో తెచ్చుకోవడానికి వెళ్ళి ఉంటారు" అని సర్ది చెప్పుకుని శేఖర్‌తో తిరుగుముఖం పట్టింది. బహుశా తను వస్తుందని తెలిసి విజయ్ తన ఇంటికే వెళ్ళాడేమో అని అనుమానించింది. అయితే, విజయ్ ఆ రోజు సుజాతా వాళ్ళింటికి రాలేదు.

దుర్గాష్టమి పొద్దున్న కూతురికి తలంటి పోసి సాంబ్రాణి పొగ వేస్తుంటే స్నేహితురాలు శకుంతల బొమ్మల కొలువు పిలుపుకి వచ్చింది.

"తప్పకుండా రావాలేవ్, సుజాతా! ఇది మా అమ్మాయి పెట్టిన మొదటి బొమ్మలకొలువు" అంది శకుంతల.

"మీలు మా ఇంటికి రావాలి. నేను బొమ్మలు పెడ్తాను" అంటూ శకుంతల కూతురు బొట్టు పెట్టింది.

సాయంత్రం ఉత్సాహంగా బొమ్మల కొలువుకి వెళ్ళిన సుజాత మడిగుండంలా ఉద్రుతమైన కోపంతో ఇంటికి వచ్చింది. రాగానే, "అమ్మా!" అంటూ ఓ పెద్ద కేక పెట్టింది.

"ఏమిటే?" అంటూ సుశీలమ్మ వంటింట్లో గరిటతో సహా వచ్చి, గది మధ్యలో నిలబడి బుసలు కొడుతున్న సుజాతని— "ఏం జరిగిందే?" అని అడిగింది.

"ఇది విన్నావా, అమ్మా? విజయ్ అన్నయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడుట!" అంది ఉద్రేకంగా.

"ఎవరన్నారే?" అని అడిగింది సుశీలమ్మ ఆశ్చర్యపోతూ.

"శకుంతల చెల్లెలంది. వాళ్ళ మిస్ని విజయ్ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడని వాళ్ళ స్కూల్లో పిల్లలు చెప్పారుట. ఆ పిల్ల వచ్చి—'సుజాతక్కా! మరేమో మీ విజయ్ అన్నయ్య మా మిస్ని పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు, తెలుసా?' అని అడిగింది అంత మందిలోనూ. దానితో అమ్మలక్కలంతా— మగవాడు భార్యను మరిచిపోవడానికెంత కాలం కావాలమ్మా! కొందరు పెళ్ళాం పోయిన మరునాడే పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చోగల సమర్థులు అంటూ ఎంత అవమాన కరంగా మాట్లాడారో తెలుసా? నేను సిగ్గుతో తల ఎత్తుకోలేకపోయాను" అంటూ ఒక్క బిగిని జరిగినదంతా చెప్పేసింది.

"విజయ్ నాతోగాని, మీ నాన్నగారితోగాని ఓ ముక్కైనా అనకుండా..." సుశీలమ్మగారు నమ్మలేక పోయింది.

"విజయ్ రానీ. కడిగేస్తాను" అనేసి సుజాత తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

నవమి నాడు విజయ్ రాలేదు. 'ఏముంది! ఆవిడగారితో షికార్లు కొడుతూ ఉండి ఉంటాడు' అనుకుంది అక్కసుగా సుజాత.

దశమినాడు పది గంటల వేళ పిల్లల్ని తీసుకుని విజయ్ వచ్చాడు.

"ఓహోహో! విజయ్‌గారా? ఏమి టిలా వచ్చారు?" అని అడిగింది వెటకారంగా, తను కూర్చున్న కుర్చీలోంచి లేవకుండా.

"అదేమిటి, సుజాతా! ఈ వేళ విజయదశమి కదా? విజయదశమి నీ పుట్టిన రోజన్న సంగతి నే నెల్లా మరిచి పోతా ననుకున్నావ్! నీ కోసం నిన్న బజారంతా తిరిగి ఈ చీర తెచ్చాను. చూడు, బాగుందా?" అంటూ చీర ఉన్న అట్టపెట్టె అందించాడు.

తలంటి పోసుకుని విరబోసుకున్న జుట్టు ఓ చేత్తో వెనక్కి నెట్టుకుంటూ, రెండో చేయి ముని వేళ్ళతో అట్టపెట్టె మూత తెరిచి చూసింది.

అప్పుడే గదిలోకి వచ్చిన శేఖర్— "కూర్చోండి, విజయ్‌గారూ" అని విజయ్‌తో అని, "అమ్మమ్మ లడ్డూలు చేస్తున్నారు. లోపలికి పొండి—మా పాప కూడా అక్కడే ఉంది" అంటూ పిల్లల్ని లోపలికి పంపాడు. విజయ్, శేఖర్‌కూడా కూర్చున్నారు.

"అయితే, నీ కింకా మేము గుర్తున్నామన్నమాట!" అంది సుజాత.

"అదేమిటి, సుజాతా! నేను మిమ్మల్ని మరిచిపోవడమేమిటి?" అన్నాడు విజయ్, ఈ విస్ఫోరా లెందుకో అర్థంకాక.

"ఈ మధ్య కొత్తగా దొరికిన ఆవిడ స్నేహంలో పడి వదిన్నే మరిచిపోయిన నువ్వు, మమ్మల్ని మరిచిపోయినా పోయుంటావ్ అనుకున్నాను." సుజాతకి బాధగానే ఉంది పరామర్శ ఇల్లా సాగుతున్నందుకు. కాని, వదిన పోయిన ఆరు నెలలలోనే పెళ్ళికొడుకుగా మారుతున్న విజయ్‌ని సుజాతలోని స్త్రీ జాతి ప్రతినిధి క్షమించలేకపోతూంది.

"కొత్త ఆవిడ ఎవరు?" విజయ్ అనుమానంగా అడిగాడు.

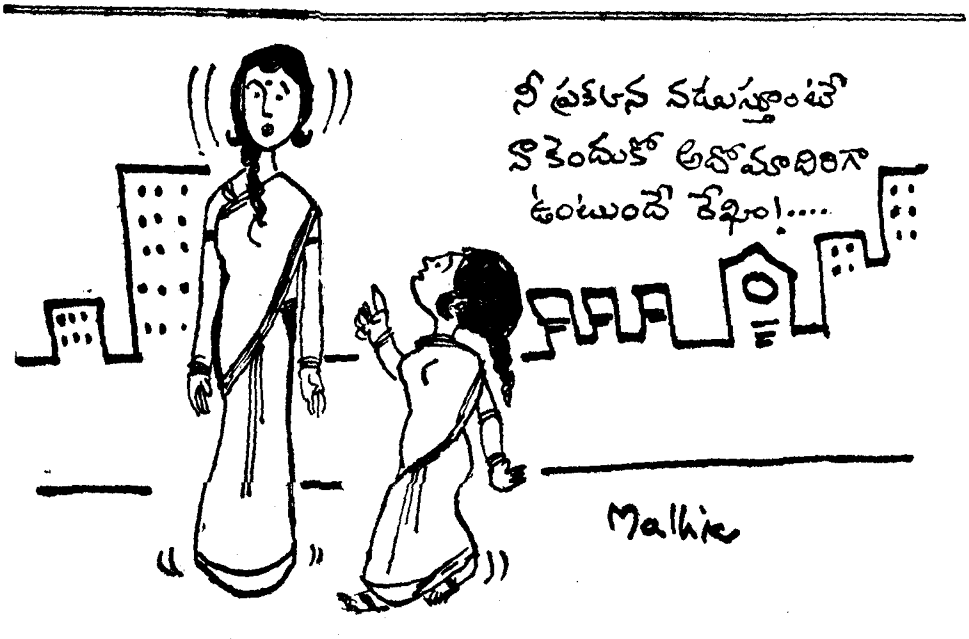

"నువ్వు పెళ్ళి చేసుకోబోయే స్కూల్ టీచర్!" సుజాత వాడిగానే సమాధానం ఇచ్చింది.

"అప్పుడే నీ దాకా ఎల్లా వచ్చింది? నువ్వు వచ్చి రెండు రోజులన్నా కాలేదే!" విజయ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"లోకం కోడై కూస్తోంది. ఏం, అబద్ధమా?" అని నిలదీసింది—లోపల కనీసం విజయ్ అబద్ధం అని కొట్టి పారెయ్యాలని కోరుకుంటూ.

"నిజమే! ఆ విషయమే పిన్నితోను, బాబయ్యతోను చెపుదామని వచ్చాను. నే నా నిర్ణయం తీసుకునికూడా వారం రోజులే అయింది. కాని, ఈ విషయం ఇంత త్వరగా నీకు చేరుతుందని అనుకోలేదు."

"వదిన పోయి ఆరు నెలలయినా కాలేదు. నీ కప్పుడే మరో పెళ్ళి మీదికి మోజు పోయిందా?"

విజయ్‌కి ఛెళ్ళున చెంప మీద కొట్టి నట్టయింది.

"లేదు, సుజాతా! లేదు. నేను మీ వదినను మరిచిపోలేక పోతున్నాను. ఆమెను మరిచిపోయి లోకవృత్తిలో పడటానికి నాకు తోడు కావాలి" అన్నాడు, తల వంచుకునే విజయ్.

"మేమంతా లేమా నిన్ను మామూలు మనిషి చెయ్యడానికి? నీ పిల్లలు పెద్ద వాళ్ళే కదా! వాళ్ళని కని పెట్టుకుని ఉండక్కర్లేదు కదా ఎవరూను!"

దానికి విజయ్ సమాధానం చెప్పలేదు. సమాధానం అనుకోని చోటునుండి వచ్చింది. "నా కర్థమైంది, సుజాతా! నువ్వు విజయ్‌ని ప్రేమిస్తున్నావ్" అన్నాడు శేఖర్. విజయ్ దిమ్మెరపోయాడు.

"అవును. ఒక సోదరుడుగా ప్రేమిస్తున్నాను" అంది ఏ తొట్రుపాటు లేని కంఠస్వరంతో సుజాత.

"లేదు. ప్రియుడుగానే ప్రేమిస్తున్నావ్! నీ ప్రేమానురాగాల నైజం ఏదో నీ కర్థమవక ముందే అతనికి పెళ్ళయింది. అందుకే అది నీ కర్థం కాలేదు. కానీ, ఈ రోజున అది నీలో అసూయగా బయటపడుతోంది" అన్నాడు దృఢంగా శేఖర్.

"లేదు, మా ఇద్దరిది అన్నా చెల్లెళ్ళ పవిత్ర ప్రేమ. మీ కిన్నాళ్ళూ లేని అనుమానం ఈ వేళ ఎందుకు కలిగింది?" సుజాత ఏడవటానికి సిద్ధంగా ఉంది.

"మా ఇద్దరి మధ్య ఏ విధమైన సంబంధం, అనుచితమైన ప్రేమ లేవు. మీరు నమ్మాలి" అన్నాడు దీనంగా విజయ్, శేఖర్‌కి అనుమానం కలిగితే సుజాత జీవితం ఎంత భయంకరంగా ఉంటుందో ఊహించుకుని.

"ఎందుకని నమ్మాలి? మీ రేమన్నా తోబుట్టువులా? కనీసం రక్త సంబంధం ఉన్న చుట్టాలా?" శేఖర్ ధోరణిలో మార్పులేకుండా అన్నాడు, గొంతు పెంచి మరీ.

"నాకు చిన్నప్పుడే మా అమ్మా, చెల్లెలూ చచ్చిపోయారు. సుశీలమ్మపిన్నీ, సుజాతా వాళ్ళని మరిపించి నా మనస్సుని కుదుట పరిచారు" అని విజయ్ చెపుతున్న సమయానికి శేఖర్ గొంతు విన్న సుశీలమ్మ వంటింట్లోంచి వచ్చి గుమ్మాని కానుకుని నిలబడింది.

"అయితే నువ్వూ, అత్తగారూ అతని మనస్సు అతని తల్లి మీదనుంచి, చెల్లెలు మీద నుంచి మళ్ళించారు. అదే మీ అనుబంధం అన్నమాట?" అని శేఖర్ సుజాతను సూటిగా అడిగాడు.

సుజాత అవునన్నట్టు తల ఊపింది. సుజాత కళ్ళ నిండుకు నీళ్ళున్నాయి. సుశీలమ్మ ఆగలేక—"ఈ వేళ అమ్మాయి పుట్టిన రోజు. అమ్మాయిని ఏడిపించకు, బాబూ!" అని వేడుకొంది.

"మీ రాగండి, అత్తగారూ! ఏడవడానికి ఇష్టంలేని వారికి ఇతరులని మాటలనే అధికారం కూడా లేదు. తను విజయ్ చెల్లెల్ని, మీరు విజయ్ తల్లిని మరిపించగలగటం గురించి గర్వపడే సుజాత—మరొకరు విజయ్ చనిపోయిన భార్యను మరిపించడానికి చేసే ప్రయత్నం లేక విజయ్ మరొకరి ద్వారా శాంతి పొందటం సహించలేకపోతోంది. ఆ విషయం తన నోటి ద్వారా అనిపిద్దామనే ఈ మాటలన్నీ అన్నాను. నాకు వాళ్ళిద్దరిమీద అనుమానం ఎప్పుడూ లేదు. విజయ్ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోకపోతే పిల్లల గతి ఏమిటి?" అని ప్రశ్నించాడు శేఖర్.

భర్త తనని అనుమానించడం లేదన్న విషయం తెలుసుకున్న సుజాత వెంటనే పుంజుకుని, "విజయ్ తండ్రి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోకుండా విజయ్ని పెంచలేదా?" అని అడిగింది.

దీనికి విజయ్ సమాధానం చెప్పాడు—"నిజానికి పెంచలేదు. నాకు తిండీ, గుడ్డా ఇవ్వటం తప్పించి ఆయన నాకేం ఇవ్వలేదు. స్కూల్నుంచి ఇంటికి వచ్చేసరికి వేడి వేడిగా టిఫిన్ చేసి పెట్టే మనిషికి జ్వరం వచ్చినప్పుడు రోజులో రెండు మూడు సార్లు వచ్చి చూసే నువ్వూ,పిన్నీ కాకుండా రోజంతా నన్నే అంటిపెట్టుకుని ఉండే మనిషి కావాలని ఉండేది. నాన్న అమ్మ పోయిన విచారంలో నాతో మాట్లాడకుండా ఉండే కంటే ఎవర్నైనా పెళ్ళిచేసుకుంటే బాగుండేది, ఇల్లు కళకళలాడుతూ ఉండే దనిపించేది. ఆ ఒంటరితనం భరించలేకే ఆయన సన్యాసుల్లో కలిసిపోయా డనిపిస్తుంది. నా పిల్లలకి నా ద్వారా అటువంటి బాధ కలగరాదనే ఉద్దేశంతోనే ఈ పెళ్ళికి సిద్ధపడ్డాను. నా పిల్లలకి వేరే ఇంట్లో తల్లిని వెతుక్కోవలసిన శ్రమ తప్పిద్దామనుకున్నాను."

"ఇల్లాంటి పరిస్థితుల్లోనే ఓ ఆడదుంటే ఆమె పెళ్ళిని మీ మగవాళ్ళు సమర్థిస్తారా? సమర్థించరే మరి!" అని అడిగింది సుజాత — శేఖర్ని, విజయ్ని.

కాని, దానికి సమాధానం అప్పుడే ఆ గదిలోకి అడుగు పెట్టిన సుజాత తండ్రి ఇచ్చాడు.

"ఇటువంటి పరిస్థితుల్లోనే ఓ ఆడది ఉండి ఆమె వివాహం చేసుకుంటే తప్పేం లేదు. కాని, ఆమెను పెళ్ళిచేసుకునేంతగా మన సంఘం ఎదగలేదు. అందుకని విజయ్ లాంటి వాళ్ళు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోరాదు అనడం తప్పు. అటువంటి స్త్రీలు పెళ్ళి చేసుకోవడానికి మనం సరైన వాతావరణం కల్పించాలి. రేపు మనవాళ్ళెవరైనా అల్లాంటి పిల్లను చేసుకుంటా నంటే పిల్లలు కూడా ఉన్నదాన్ని పెళ్ళిచేసుకోవడమేమిటి, ఛీ! అనకూడదు. అల్లాగే పూర్వం రోజుల్లో నలభై ఏళ్ళ వాడికి పన్నెండేళ్ళ పిల్లనిచ్చి పెద్దలు పెళ్ళిచేసేవారు. అది తప్పే! కాని, ఈ రోజుల్లో ఏభై ఏళ్ళవాడిని ఇరవై ఏళ్ళ పిల్ల ప్రేమించి చేసుకుంటే వద్దనడానికి మనం ఎవరం?"

"అయితే, విజయ్ ఆరు నెలలయినా తిరక్కుండా ..." అంటున్న సుజాతని అడ్డుకొట్టి, "ఎన్ని నెలలు తిరిగితే ఫరవాలేదట! ఏడాదా? రెండా? మూడా? ఎవరు చెపుతారు? ఎవరు భార్యవల్ల ఎక్కువ సుఖపడ్డారో వాళ్ళకి భార్యా వియోగదుఃఖం అంత అధికంగా ఉంటుందని, అటువంటి వాళ్ళే తొందరగా మళ్ళీ పెళ్ళికి సిద్ధపడతారని ఇంగ్లీషులో ఓ వాడుకుంది" అన్నా డాయన.

వైద్య విజ్ఞానం

కళ్ళ కలక

డాక్టర్ గుంటుపల్లి రాధాకృష్ణమూర్తి

కొంచెం కనుదోయి నిప్పుకణికెల్లా ఎర్రగా ఉన్నాయి. కమలకు కళ్ళలో పుసులు విపరీతంగా కడుతున్నాయి. కల్పలత కళ్ళు చికిలించుకుని, వెలుతురు చూడనివ్వకుండా మూతలు పడుతూ, నీరు కారుతూ ఉన్నాయి. నిద్ర లేచేసరికి నిర్మల నేత్రాలు రెండూ పుసులతో కరుచుకుపోయి మూత పడి ఉంటాయి. నీళ్ళు పోసి నెమ్మదిగా తుడిస్తేనే గానీ కళ్ళు తెరుపుడు పడవు.

లక్షణాలు

కళ్ళకలక అందరికీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వచ్చేదే. కళ్ళు ఎర్రబడి, నీరు కారుతూ, పుసులు కడుతూ, వెలుగు చూడనివ్వకుండా కళ్ళు మూతలు పడిపోతూ, పుసులు పేరుకొని రెప్పలు అంటుకుంటూ, కళ్ళలో ఇసకపోసినట్లు గుచ్చుకుంటూ బాధగా ఉండే పరిస్థితినే కళ్ళకలక అంటారు. రాయలసీమలో హరిహరరాయులు 'కళ్ళు కుట్టాయి' అంటాడు. సర్కారులో సింహాచలం 'కళ్ళు కలిగాయి' అంటాడు. తెలంగాణాలో కొమరెల్లి 'కళ్ళు వచ్చాయి' అంటాడు.

ఎవరు ఎలా అన్నా, కళ్ళకలక సులువుగా ఇతరులకు వ్యాపించే అంటువ్యాధి. కళ్ళలోని పుసి ద్వారా కళ్ళు తుడుచుకున్న తువ్వాళ్ళూ, చేతిగుడ్డలూ ద్వారా, రోగులు ఉపయోగించే వస్త్రాల ద్వారా, గాలి ఆడని ఇరుకు ఇళ్ళలో అరుదుగా వీచే గాలిద్వారా కళ్ళకలక వ్యాపించగలదు. ఇది అనేక రకాల క్రిముల వల్ల అనేక స్థాయిల తీవ్రతలతో వస్తూ ఉంటుంది. ఇది ఉద్ధృతంగా తరుణవ్యాధిలాగా నైనా రావచ్చు (ఎక్యూట్ కెటారల్ కంజక్టివైటిస్); లేదా నెలల తరబడి వేధించే దీర్ఘవ్యాధిగా నైనా (క్రానిక్ కంజక్టివైటిస్) రావచ్చు.

కళ్ళు తెరుపుడు పడక, వెలుగు చూడనివ్వక, నీరు విపరీతంగా కారుతూ, దీపం చుట్టూ రంగు రంగుల చక్రాలు ఇంద్రధనుస్సులా (కలర్ హేలోస్) కనబడుతూ ఉంటే కారే నీటినీ, కట్టే పుసులనూ తుడుచుకోలేక పడే బాధ యమయాతనలాగా ఉంటుంది. కళ్ళు మిరపపొడి పోసినట్లు మెరమెర లాడుతుంటాయి. కంట్లో నలుసు పడ్డట్టు గరగర లాడుతూ ఉంటుంది. పరికించి చూస్తే కంట్లో ఏదీ ఉండదు. కంట్లో ఇసకపోసినట్లు గుచ్చుకుంటూ ఉంటుంది కానీ, పోటు ఉండదు.

తెల్లగుడ్డు అంతా నిప్పుకణికెలుగా ఎర్రబడి ఉంటుంది. రక్తనాళాల చారలు ఉబ్బి ఎర్రగా కనబడతాయి. నల్లగుడ్డు మాత్రం చాలావరకూ నిర్మలంగానే ఉంటుంది. నేత్రధనుస్సు (ఐరిస్) లో గానీ, కంటిపాప (ప్యూపిల్) లో గానీ, కంటిలోపలి భాగాలలో గానీ సాధారణంగా మార్పులు ఉండవు.

రకాలు

కళ్ళకలక తరుణవ్యాధిగా నైనా, దీర్ఘవ్యాధిగానైనా రావచ్చు. తరుణ వ్యాధులలో మామూలు కళ్ళకలక ముఖ్యమైనది. ఇది స్టెఫిలో కాక్కస్, స్ట్రెప్టో కాక్కస్, న్యూమో కాక్కస్ వగైరా క్రిముల వల్ల సంభవిస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇది వైరస్ జాతుల వల్లకూడా రావచ్చు. గోనో కాక్కస్ క్రిముల వల్ల ఒక ప్రత్యేకమైన కళ్ళకలక సంప్రాప్తిస్తుంది. దీనిని చీముతోకూడిన కళ్ళ కలక అంటారు.

దీర్ఘవ్యాధిగా వచ్చే వాటిలోకూడా అనేక రకాలు ఉన్నాయి. మామూలు కళ్ళకలక నెలలూ, కాలాలూ వేధించవచ్చు. ఎలర్జీ వల్ల వచ్చే కలకలు కొన్ని ఋతువుల్లో రావచ్చు. ఉద్యోగరీత్యా కొన్ని పొగలూ, మందులూ, కాంతి కిరణాలూ సోకటం వల్లకూడా కొన్ని రకాల కళ్ళ కలకలు సంభవించవచ్చు. అన్నిటికన్నా ముఖ్యమైనది ట్రకోమా అనే దీర్ఘవ్యాధి. ఒక్కొక్కప్పుడు శరీర అనారోగ్యం వల్లా, కళ్ళజోడు అవసరమయ్యే దృష్టిదోషం వల్లా, ఆహార లోపాల వల్లాకూడా ఇది తటస్థించవచ్చు.

కొన్ని సమయాలలో నెల నిండని (21 రోజులలోపలి) పసిగుడ్డులోనూ, అరుదుగా పెద్దవారిలోనూ రెప్పలు తెరిస్తే చీము పెల్లుబికి రావటం కద్దు. ఇది చాలా తీవ్రమైన వ్యాధి అని గుర్తించి వెంటనే చికిత్స ప్రారంభించాలి.

చీముతోకూడిన కళ్ళకలక (ప్యూరులెంట్ కంజక్టివైటిస్) కు కారణం సెగ లేక గొనోరియా అనే వ్యాధి. ఇది స్త్రీ పురుష సంపర్కం వల్ల వ్యాపించే సుఖవ్యాధి. మలినపూరితమైన దుస్తుల వల్లా, వేళ్ళవల్లాకూడా గోనోకాక్కస్ క్రిములు వ్యాప్తిచెందగలవు.

ఈ కళ్ళకలక ఏ వయసులోనైనా రావచ్చు. సామాన్యంగా పాపాయికి 21 రోజులలోపుగా వచ్చే కళ్ళకలకను ఆఫ్తాల్మియా నియోనెటోరం అంటారు. దీనికి కారణం తల్లి జననేంద్రియాలలోని క్రిమిసమూహమే. సామాన్యంగా ఇది గోనోకాక్కస్ క్రిమే కావచ్చు. అరుదుగా ఇతర క్రిములుకూడా ఈ పరిస్థితి కలిగించవచ్చు. తక్షణమే దీనికి చికిత్స జరగకపోతే శుక్లమండలంలో పుండ్లు ఏర్పడి, చీము పట్టి కళ్ళు పోగలవు. పుండు చితికి కళ్ళ లోని సొన అంతా బయటికి వచ్చేస్తే గుడ్డు మెత్తబడి, లోతుకుపోయి లొత్త పడిపోతుంటుంది. లేకపోతే కళ్ళు కాయలు కాసి ఉబ్బెత్తుగా ఉంటాయి. ఎలాగున్నప్పటికీ చూపు మాత్రం పూర్తిగా దెబ్బ తింటుంది.

చికిత్స

పుసులు విపరీతంగా కట్టేటప్పుడూ, రెప్పలచాటునుంచి చీము పెల్లుబికి వచ్చేటప్పుడూ [illegible] మొదట తడిదూది ఉండలతో కళ్ళు తుడిచి శుభ్రం చెయ్యాలి. సెలైన్‌తోగానీ, బోరిక్‌లోషన్‌తో గానీ కళ్ళు బాగా కడగాలి. నల్లగుడ్డులో మార్పు లేవీ లేవు కదా అనే విషయం తెలుసుకోవాలి. అప్పటికప్పుడు తయారు చేసిన పెనిసిలిన్ చుక్కలు (2500 యూనిట్స్/సి. సి.) ప్రతి నిమిష నిమిషానికీ ఒక అరగంట సేపూ, అయిదు నిమిషాలకొకసారి మరొక అరగంట సేపూ, అరగంట కొకసారి చొప్పున ఒక రోజల్లా వేస్తే ఉపశమనం కలిగి తీరుతుంది. మరునాడుకూడా గంట కొకసారి చొప్పున పెనిసిలిన్ చుక్కలు వెయ్యాలి. ఇవి 24 గంటలకొకసారి మళ్ళీ తయారుచేసుకుంటూ ఎండ తగలని చోట ఉంచి వాడుకోవాలి. రాత్రి పడుకోబోయే ముందు టెరామైసిన్ లాంటి కంటి ఆయింట్‌మెంటు కంట్లో వేసి రెప్పలకు పూస్తే, రెప్పలు పుసులతో

"ఇంతకీ పిల్ల వివరా లేమిటి వాయనా?" అని అడిగింది సుశీలమ్మ.

"ఆవిడ ఆడపిల్లల స్కూల్లో సోషల్ స్టడీస్ టీచర్. ముప్పై ఏళ్ళుంటాయి. ఒక రోజు మా అమ్మాయి స్కూలుకి లేటుగా వెళ్ళిందని ఇంటికి పంపించి వేసింది. మర్నాడు విషయం కనుక్కుందామని, నాకు వంటలో సహాయం చెయ్యటం వల్ల ఆలస్యం అయిందని క్షమాపణలు చెప్పుకునే ఉద్దేశంతో వెళ్ళాను. అల్లా పరిచయమయింది ఆవిడ. నెమ్మదిగా ఆవిడకూడా నాలాంటి పరిస్థితుల్లోనే ఉండి మగపని, ఆడపని చేసుకోలేక సతమత మవుతోందని తెలుసుకున్నాను. వారం రోజుల క్రితం ఆమెను నేను పెళ్ళి చేసుకుంటా నన్నాను. మొదట్లో భయపడినా, తరవాత ఒప్పుకుంది. బాబయ్యగారితో అంతకు ముందే చెప్పాను. ఆమెను ఒప్పుకోనీ ముందు, తరవాత పిన్నికి నచ్చ చెప్పుదువు గానీలే అన్నా రాయన."

"నచ్చజెప్పడాని కేముంది?" అని అడిగింది సుశీలమ్మ.

"ఆమెకు పూర్వమే పెళ్ళయింది. భర్త వదిలిపెట్టిన నిర్భాగ్యురాలు. ఒక కొడు కున్నాడు" అని అసలు విషయం చెప్పాడు విజయ్.

"పెళ్ళయి పిల్లాడున్న దాన్నా!" అంటూ సుజాతా, సుశీలమ్మా ఆశ్చర్య పోయారు.

"మిమ్మల్ని చూసి నేను గర్విస్తున్నాను, విజయ్! ఆడవాళ్ళకి కొన్ని పాప్యులర్ సెంటిమెంట్స్ ఉంటాయి. ఇందాకా ఆరు నెలలు తిరక్కుండానే... అన్న వాళ్ళే పిల్లలున్న దాన్నా... అంటారు. ఫర్‌గెట్ వాట్ దే సే నౌ. దే విల్ బి ఆల్ రైట్ సూన్" అన్నాడు శేఖర్, స్నేహపూర్వకంగా విజయ్ చెయ్యి నొక్కుతూ. ★